

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ Stephen R. Covey ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเพื่อเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey โดยสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

- เพศ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 321 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเพศหญิงจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11
- อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-22 ปี มีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 70.09 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 152 คน และเพศหญิงจำนวน 73 คน และน้อยที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 23-25 ปี มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10
- แผนการศึกษา กลุ่มตัวอย่างอยู่ในแผนการศึกษาภาคปกติ มีจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 108 คน และเพศหญิงจำนวน 100 คน และแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 62 คน และเพศหญิงจำนวน 51 คน
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มตัวอย่างอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 27 คน เพศหญิง 49 คน ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.97 แบ่งเป็นเพศชาย 50 คน เพศหญิง จำนวน 43 คน ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.48 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 48 คน เพศหญิงจำนวน 37 คน และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.87 แบ่งเป็นเพศชาย 45 คน เพศหญิง 22 คน

- ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 1.90-2.32 มีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 39.88 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 86 คน และเพศหญิงจำนวน 46 คน และน้อยสุดอยู่ในช่วงผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 2.33-2.75 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.18 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 5 คน และเพศหญิงจำนวน 2 คน

- ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 37.69 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 79 คน และเพศหญิงจำนวน 42 คน และน้อยสุดอยู่ในช่วงผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม 2.33-2.75 ไม่มีกลุ่มตัวอย่างในช่วงนี้

- ลำดับในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลำดับในครอบครัวเป็นบุตรคนสุดท้อง มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.97 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 60 คน และเพศหญิงจำนวน 33 คน และน้อยที่สุดมีลำดับในครอบครัวเป็นบุตรเดียว มีจำนวน 69 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 21.50 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 45 คน และเพศหญิงจำนวน 24 คน

- บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา และมารดา มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 39.56 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 95 คน และเพศหญิงจำนวน 32 คน และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยน้อยที่สุดคือ ญาติพี่น้อง มีจำนวน 4 คน เป็นเพศชายจำนวน 4 คน

- สถานภาพของบิดา และมารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สถานภาพของบิดา และมารดาอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 84.42 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 181 คน และเพศหญิงจำนวน 90 คน และสถานภาพบิดาหรือ มารดาเสียชีวิตน้อยที่สุด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.18 แบ่งเป็นเพศชาย 3 คน และเพศหญิง 4 คน

- อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามีอาชีพ ข้าราชการ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 42.37 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 104 คน เพศหญิงจำนวน 32 คน และน้อยที่สุด อาชีพรับจ้าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.31

- อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มารดามีอาชีพ ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 32.71 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 61 คน เพศหญิงจำนวน 44 คน และน้อยที่สุด อาชีพรับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 เป็นเพศชายจำนวน 4 คน

- จำนวนเพื่อนสนิท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.19 แบ่งเป็นเพศชาย 74 คน และ เพศหญิง 55 คน และน้อยที่สุดมีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คน มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.59 แบ่งเป็นเพศชาย 25 คน และเพศหญิง 9 คน

- ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมในช่วงเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 66.36 แบ่งเป็นเพศชาย 130 คน เพศหญิง 83 คน และผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมในช่วงเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 33.64 แบ่งเป็น เพศชาย 78 คน เพศหญิง 30 คน

- ข้อมูลด้านกิจกรรม

- ในกิจกรรมการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 59.81 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 113 คน และเพศหญิงจำนวน 79 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.19 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 95 คน และเพศหญิงจำนวน 34 คน

- ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 70.40 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 149 คน และเพศหญิงจำนวน 77 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.60 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 59 คน และเพศหญิงจำนวน 36 คน และ

- ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกเฉยๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 43.93 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 90 คน และเพศหญิงจำนวน 51 คน และน้อยที่สุดรู้สึกไม่เต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 8 คน และเพศหญิงจำนวน 9 คน

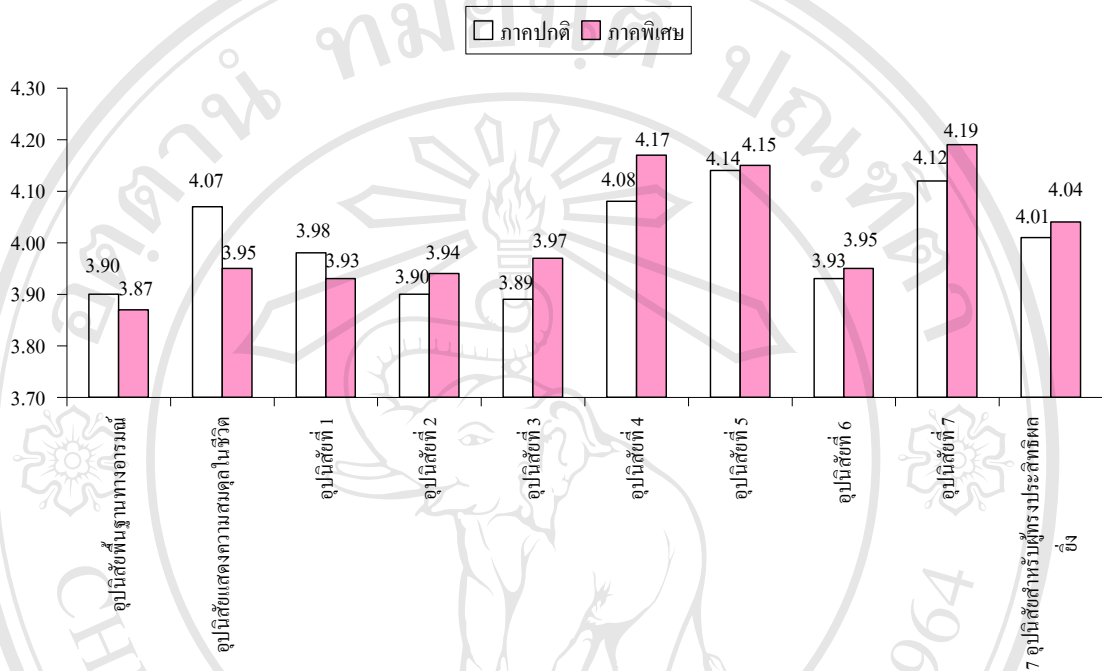
- ประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ มีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 59.81 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 121 คน และเพศหญิงจำนวน 71 คน

และกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.19 แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 87 คน และเพศหญิงจำนวน 42 คน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

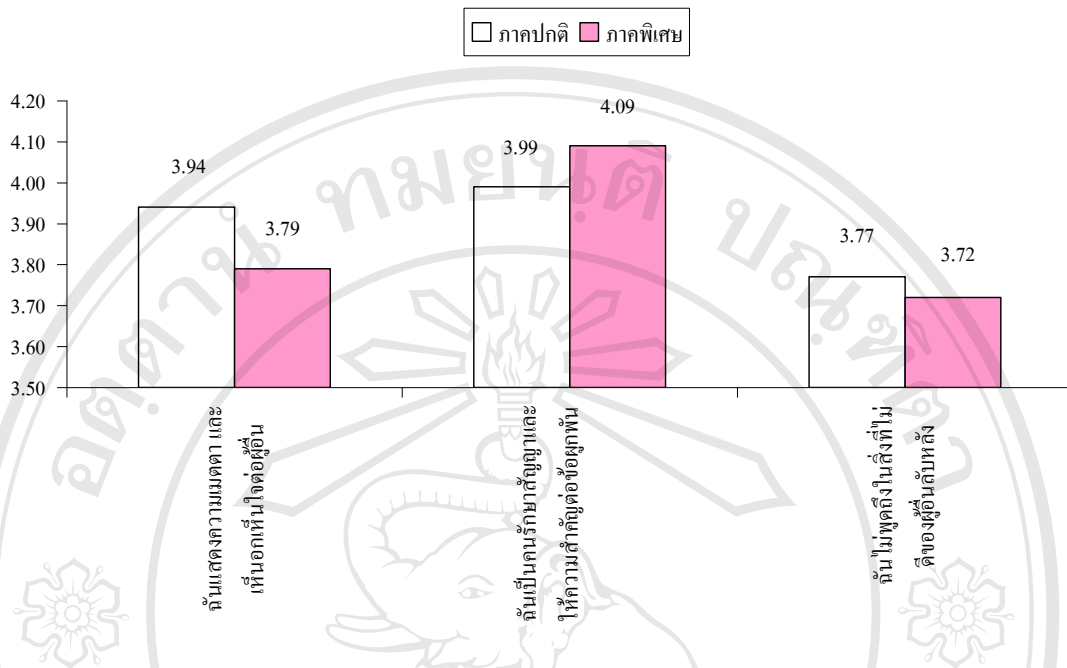

รูป 1 แสดงค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากรูป 1 พบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีภาพรวม 7 อุปนิสัย
สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้ง 2 แผนการศึกษา โดยในแผนการศึกษา
ภาคปกติ พบว่าอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและ
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดใน อุปนิสัยที่ 3
การทำตามลำดับความสำคัญ

ในแผนการศึกษาภาคพิเศษ พบว่าอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด รองลงมา คืออุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจ
ผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุดในอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

รูป 2 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

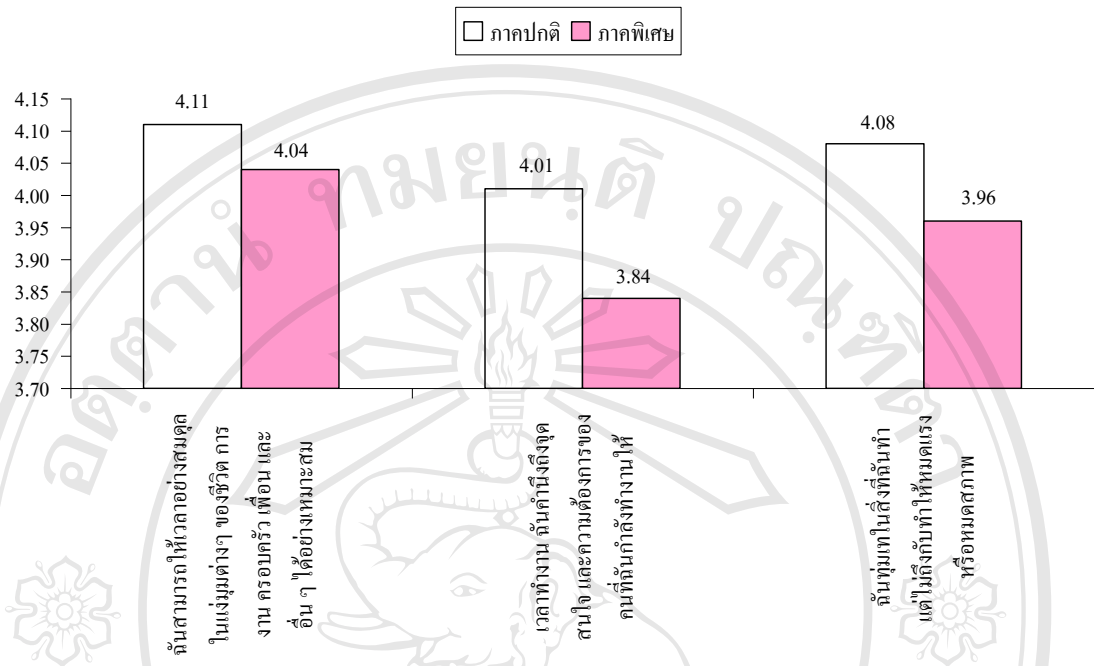
จากรูปที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่องฉันแสดงความเมตตา และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่องฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

และอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่องฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่คนอื่นดูไม่สนใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

รูปที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

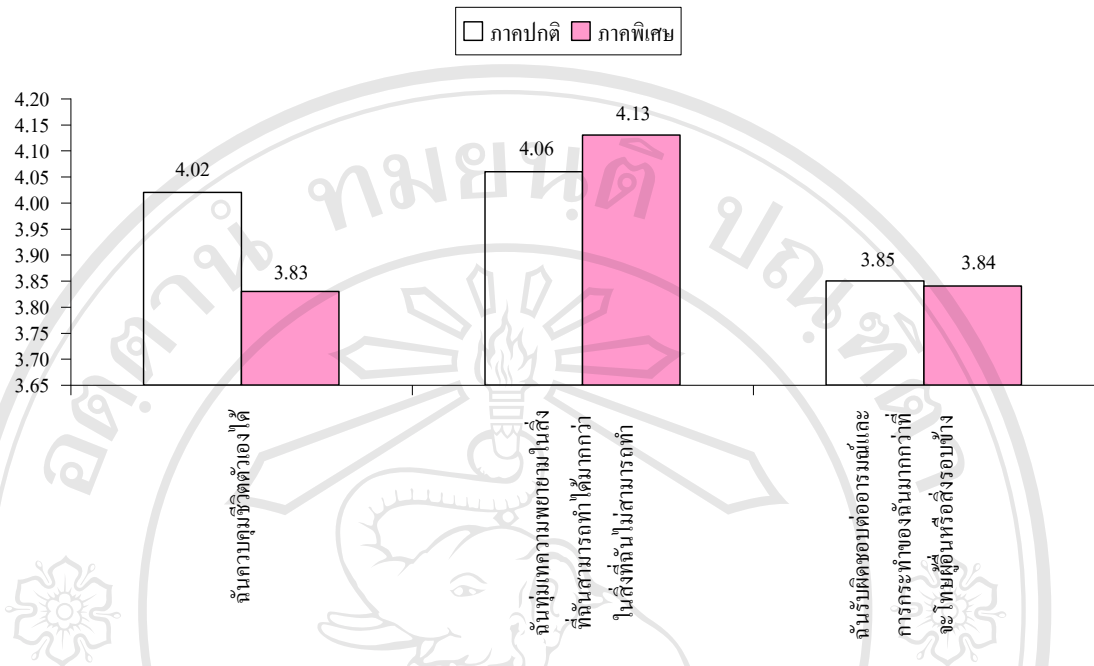
จากรูปที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการของคนอื่นที่กำลังทำงานให้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากโดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากโดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน

รูปที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

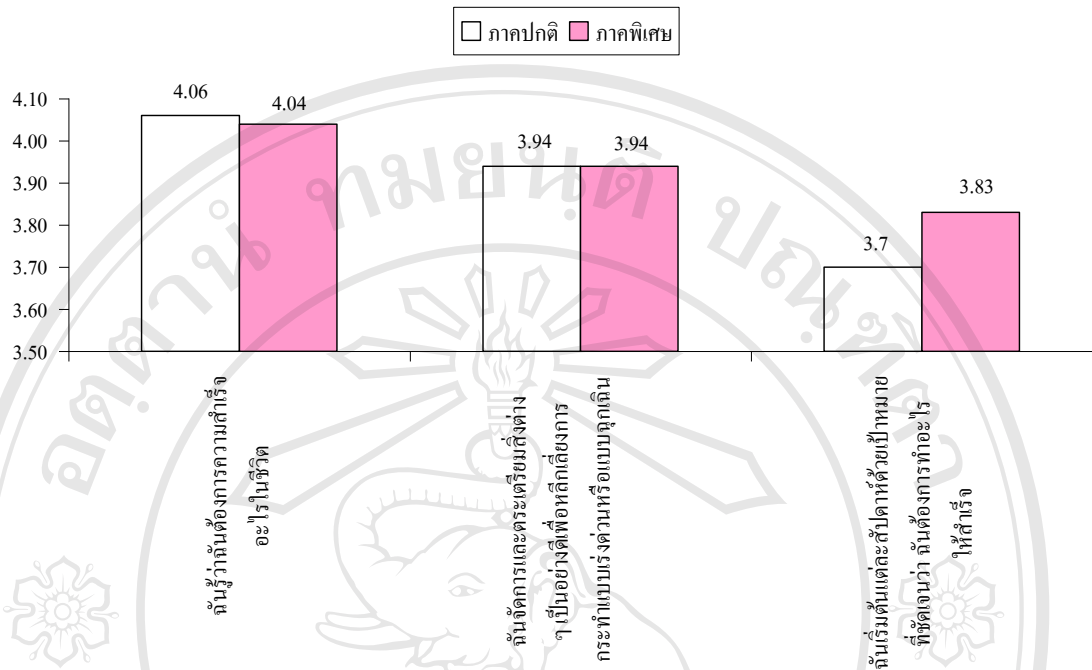
จากรูปที่ 4 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน เรื่องฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน เรื่องฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากโดย แผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน เรื่องฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้างกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

รูปที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

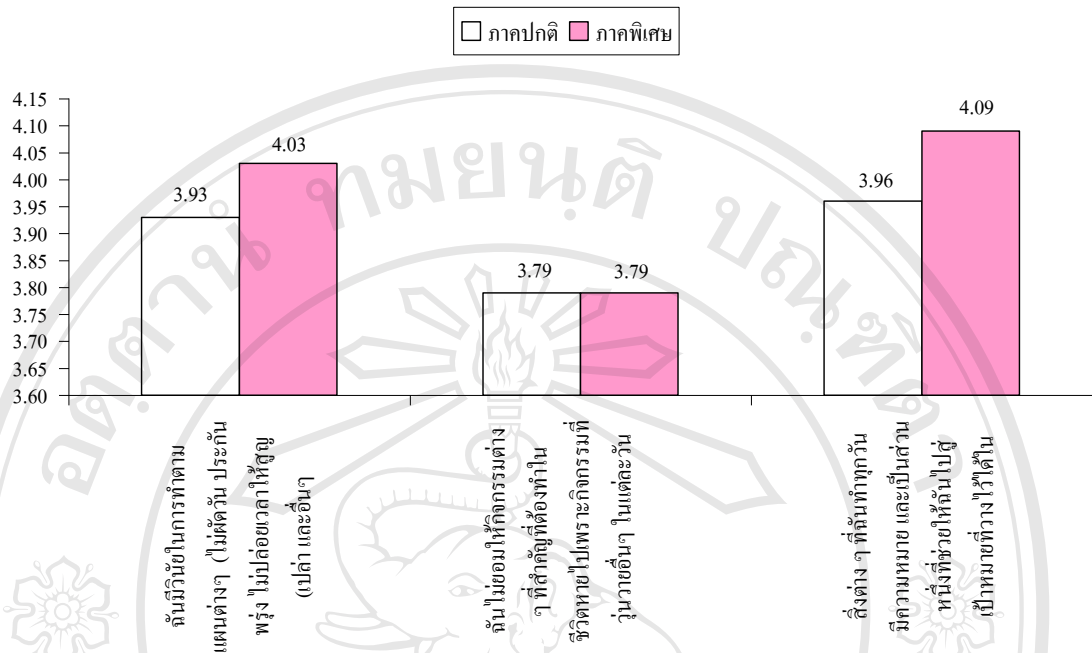
จากรูปที่ 5 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เรื่องฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย เท่ากันกับแผนการศึกษาภาคพิเศษ

และอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เรื่องฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

รูปที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

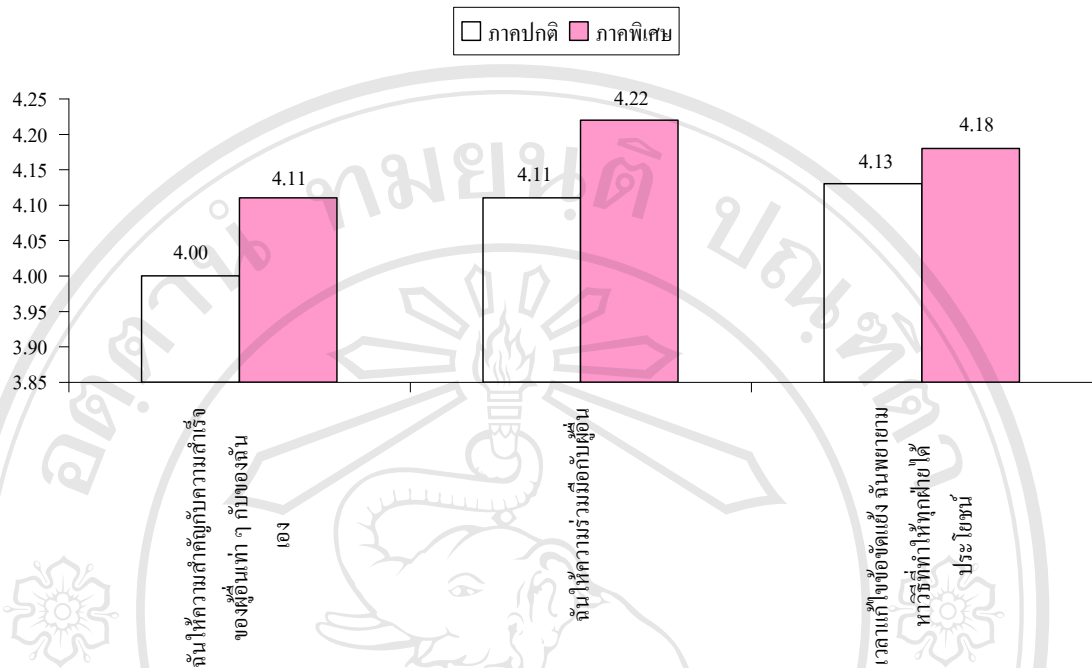
จากรูปที่ 6 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ เรื่องฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ เรื่องฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย เท่ากันกับแผนการศึกษาภาคพิเศษ

และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ เรื่องสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่วิสัยทัศน์ที่วางไว้ได้ในชีวิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

รูปที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

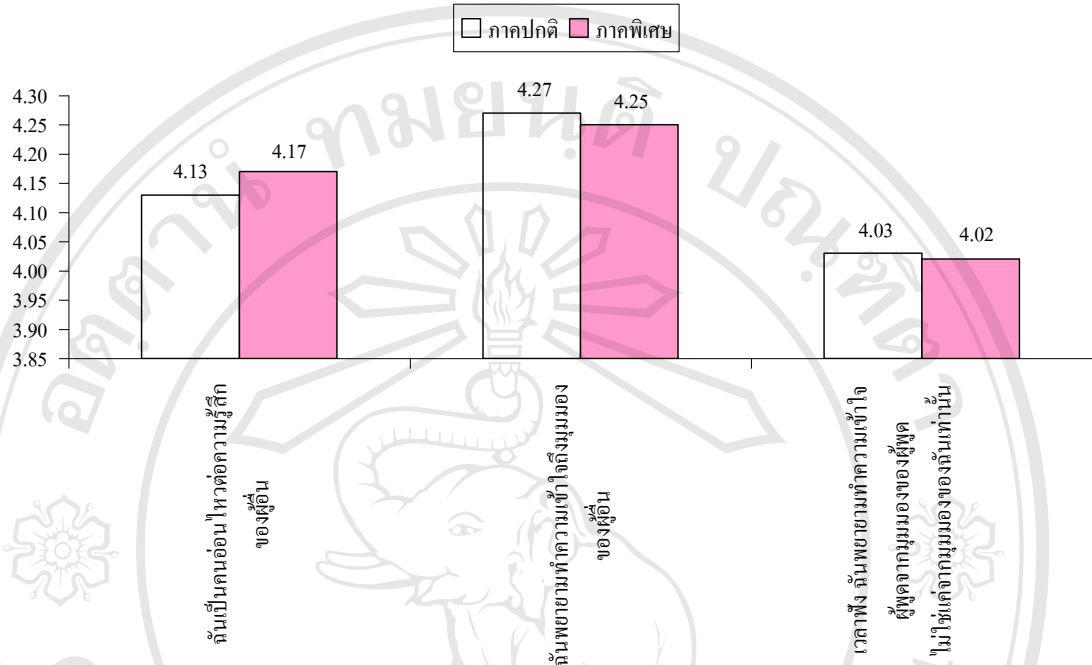
จากรูปที่ 7 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้คนเท่า ๆ กับของของฉันเอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับผู้คนที่ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นเท่า ๆ กับของของฉันเอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

รูปที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

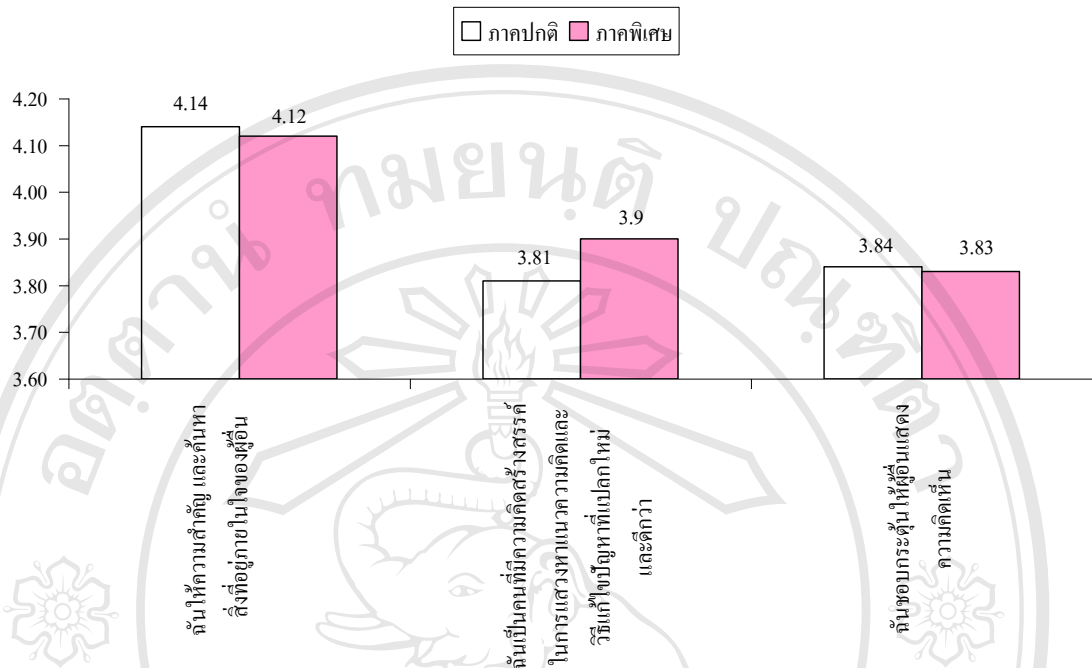
จากรูปที่ 8 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา เรื่องฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา เรื่องเวลาฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

รูปที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

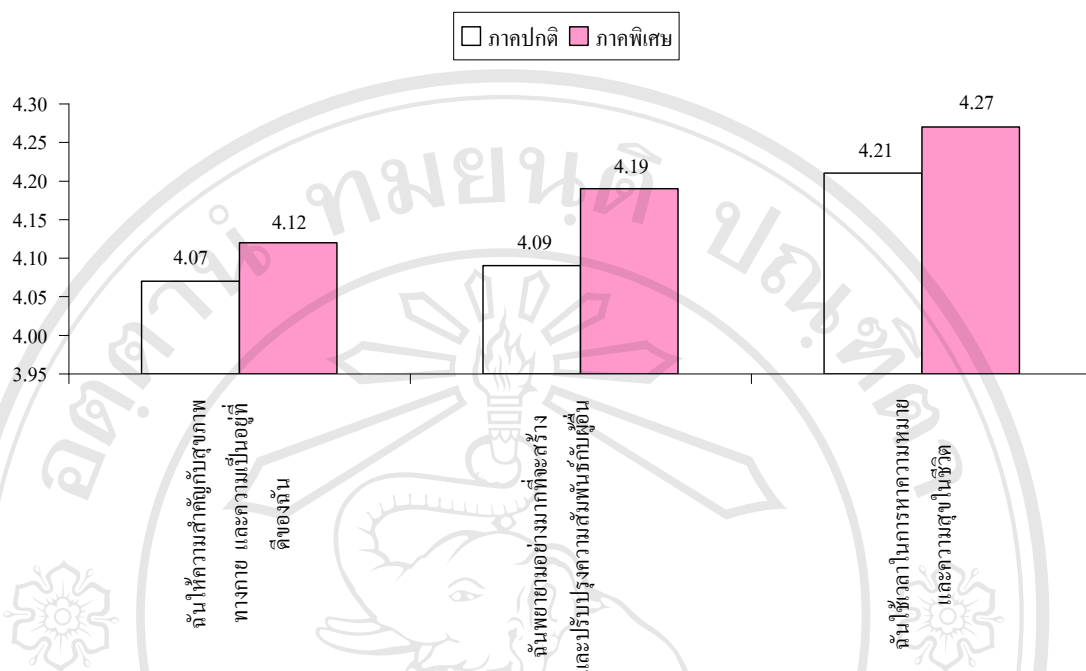
จากรูปที่ 9 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องนี้ให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องนี้เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิด และวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องนี้ชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

รูปที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

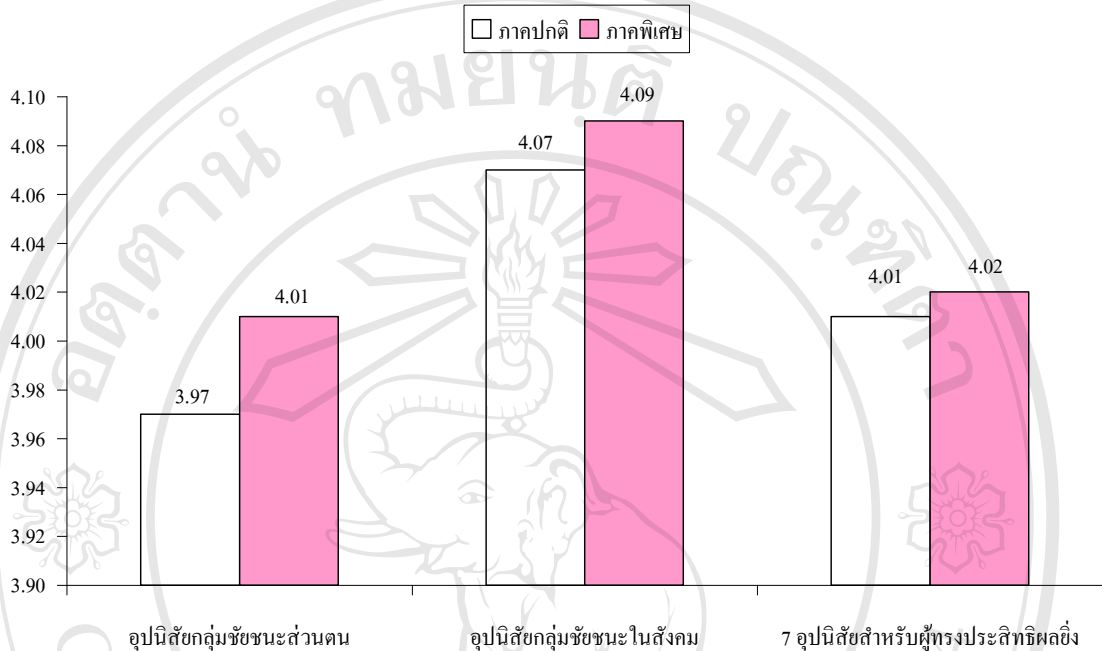
จากรูปที่ 10 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดีใจของใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้าง และปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันใช้เวลาในการหาความหมาย และความสุขในชีวิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

รูปที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

จากรูปที่ 11 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากโดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากโดยแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะใน
สังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน
จำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Post Hoc Test)

ผลการทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าแตกต่างกันในเพศ ช่วงผลการเรียน
เฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว อาชีพของบิดา จำนวน
เพื่อนสนิท ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้า
ร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

- เพศหญิง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่า เพศชาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 0.417

- ช่วงอายุ 17-19 ปี มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่า ช่วงอายุ 20-22 ปี
และช่วงอายุ 23-25 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.170 และ 0.052 ตามลำดับ

- ชั้นปีที่ 1 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 0.205

- แผนการศึกษาภาคปกติ มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่า แผนการ
ศึกษาภาคพิเศษ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.019

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.33-2.75 2.76-3.18 3.19-3.60 และ 3.61-4.00
มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด
1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.289 0.319 0.182 และ 0.260 ตามลำดับ

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.76-3.18 3.19-3.60 และ 3.61-4.00 มีระดับอุปนิสัยแสดง
พื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.297
0.259 และ 0.658 ตามลำดับ

- บุตรคนเดียว มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่า บุตรคนโต บุตรคนกลาง
และบุตรคนเล็ก โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.554 0.946 และ 0.610 ตามลำดับ

- ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าช่วง
ของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน 7-9 คน และมากกว่า 10 คน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.638
0.306 และ 0.544

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่า ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.172 และ 1.110

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเฉยๆ เต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่า ระดับไม่เต็มใจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.034 1.666 และ 1.604 และ

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่า ระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.632 และ 0.570

2. ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมีค่าแตกต่างกันในเพศ ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว อาชีพของบิดา จำนวนเพื่อนสนิท ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้

- เพศหญิง มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่า เพศชาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.479

- ช่วงอายุ 20-22 ปี มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่า ช่วงอายุ 17-19 ปี และช่วงอายุ 23-25 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.096 และ 0.245 ตามลำดับ

- ชั้นปีที่ 1 มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่าชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.173

- แผนการศึกษาภาคปกติ มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.111

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.33-2.75 2.76-3.18 และ 3.19-3.60 มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.086 0.280 และ 0.157 ตามลำดับ

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.76-3.18 3.19-3.60 และ 3.61-4.00 มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.470 0.301 และ 0.307 ตามลำดับ

- บุตรคนเดียว มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่า บุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนเล็ก โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.612 0.586 และ 0.417 ตามลำดับ

- ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน 7-9 คน และมากกว่า 10 คน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.436 0.176 และ 0.279

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่า ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.390 และ 1.365

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเฉยๆ เต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่า ระดับไม่เต็มใจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.051 1.560 และ 1.585

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่า ระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.509 และ 0.534

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในชีวิตมากกว่าระดับเต็มใจโดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.025

3. ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มีค่าแตกต่างกันในเพศ ลำดับในครอบครัว ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

- เพศหญิง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่า เพศชาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.344

- ชั้นปีที่ 1 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่าชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.060

- แผนการศึกษาภาคพิเศษ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.033

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 2.33-2.75 2.76-3.18 และ 3.19-3.60 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.309 0.152 และ 0.226 ตามลำดับ

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.76-3.18 และ 3.19-3.60 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.319 และ 0.139 ตามลำดับ

- บุตรคนเดียว มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่า บุตรคนโต บุตรคนกลาง และ บุตรคนเล็ก โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.586 0.322 และ 0.409 ตามลำดับ

- ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน 7-9 คน และมากกว่า 10 คน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.336 0.063 และ 0.261

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่า ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.703 และ 0.692

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มากกว่า ระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.195 และ 0.184

4. ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มีค่าแตกต่างกันในเพศ ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ลำดับในครอบครัว ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

- เพศหญิง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่า เพศชาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.361

- ช่วงอายุ 23-25 ปี มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่า ช่วงอายุ 17-19 ปี และช่วงอายุ 20-22 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.117 และ 0.151 ตามลำดับ

- ชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่า ชั้นปีที่ 1 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.092

- แผนการศึกษาภาคพิเศษ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่า แผนการศึกษาภาคปกติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.030

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.33-2.75 2.76-3.18 3.19-3.60 และ 3.61-4.00 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.270 0.268 0.044 และ 0.041 ตามลำดับ

- ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.76-3.18 3.19-3.60 และ 3.61-4.00 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.269 0.204 และ 0.347 ตามลำดับ

- บุตรคนเดียว มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่า บุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนเล็ก โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.606 0.201 และ 0.366 ตามลำดับ
 - ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน 7-9 คน และมากกว่า 10 คน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.478 0.210 และ 0.317
 - ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่า ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.968 และ 0.996
 - ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มากกว่า ระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.415 และ 0.443
5. ค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีค่าแตกต่างกันในเพศ ลำดับในครอบครัว ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้
- เพศหญิง มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่า เพศชาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.323
 - ช่วงอายุ 23-25 ปี มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่า ช่วงอายุ 17-19 ปี และช่วงอายุ 20-22 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.111 และ 0.136 ตามลำดับ
 - ชั้นปีที่ 1 มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่า ชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.066
 - แผนการศึกษาภาคปกติ มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่า แผนการศึกษาภาคพิเศษ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.004
 - ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.33-2.75 2.76-3.18 และ 3.19-3.60 มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.761 0.256 และ 0.059
 - ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.76-3.18 3.19-3.60 และ 3.61-4.00 มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.327 0.217 และ 0.138 ตามลำดับ
 - บุตรคนเดียว มีระดับอุปนิสัย 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่า บุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนเล็ก โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.554 0.323 และ 0.380 ตามลำดับ

- ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน 7-9 คน และมากกว่า 10 คน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.465 0.205 และ 0.308

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่า ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.956 และ 1.012

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่า ระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.293 และ 0.349

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษาล่าสุด และผลการศึกษาระดับปริญญาตรี กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยระดับแสดงความสุขในชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 ผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) พบว่า

ผลการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษาล่าสุด กับอุปนิสัยอื่นๆ นั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและผลการศึกษาระดับปริญญาตรี กับระดับอุปนิสัยระดับพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.158 และ 0.133 ตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์อื่นๆ นั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ทุกอุปนิสัย ยกเว้น อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ต่ำกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง อุปนิสัยอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งพบว่า ในการทดสอบความแปรปรวนทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุกการทดสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น การทดสอบในอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน มีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกันในการทดสอบอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน

ในการทดสอบค่าเฉลี่ยทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน ในทุกการทดสอบ ยกเว้นการทดสอบอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย แตกต่างกัน ในการทดสอบอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

อภิปรายผลการศึกษา

จากสรุปผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อันประกอบด้วยอุปนิสัยนั้นแสดงความเมตตา และเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น (3.89) ฉันทันเป็นคนรักชาติ และให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน (4.02) และฉันทันไม่พูดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง (3.75) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการเป็นคนรักชาติ และให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับของฉันทัน บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพีระรักษ์ พิษณุกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วยอุปนิสัยนั้นสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม (4.08) เวลาทำงาน ฉันทันคำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการของคนที่ฉันทันกำลังทำงานให้ (3.95) และฉันทันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรง หรือหมดสภาพ (4.04) อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพีระรักษ์ พิษณุกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และวิริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับของฉันทัน บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ประกอบด้วยอุปนิสัยฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ (3.96) ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ (4.09) และฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์ และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่น หรือสิ่งรอบข้าง (3.85) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการเป็นทุ่มเทความพยายามทำในสิ่งที่สามารถทำได้มากกว่าสิ่งที่ไม่สามารถทำได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับของณภัทร บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพีระรักษ์ พิษณุกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ประกอบด้วยอุปนิสัยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต (4.05) ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน (3.94) และฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ (3.74) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการรับรู้ความต้องการความสำเร็จในชีวิตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพีระรักษ์ พิษณุกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยให้เหตุผลในทิศทางเดียวกัน

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ประกอบด้วยอุปนิสัยฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวัน ประกันพรง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) (3.97) ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน (3.79) และสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต (4.00) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการทำทุกวันให้มีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ

การศึกษาของพีระรักษ์ พิษณุกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยให้เหตุผลไปในทิศทางเดียวกัน

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ประกอบด้วยอุปนิสัยฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง (4.03) ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น (4.15) และเวลาแก้ไขข้อขัดแย้งฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ (4.15) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และเวลาแก้ไขข้อขัดแย้งจะพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์มากที่สุด แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทกร บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การศึกษาของพีระรักษ์ พิษณุกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ประกอบด้วยอุปนิสัยฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น (4.15) ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น (4.26) และเวลาฟังฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น (4.03) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการพยายามทำความเข้าใจมุมมองของผู้อื่นมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับของฉันทกร บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพีระรักษ์ พิษณุกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง ประกอบด้วยอุปนิสัยฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น (4.13) ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า (3.84) และฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น (3.84) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจผู้อื่นมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของพีระรักษ์ พิชญกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ ประกอบด้วยอุปนิสัยอันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดีของตน (4.09) ฉันทพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น (4.12) และฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต (4.23) ในระดับค่อนข้างมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับการใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตมากที่สุด แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับของณภัทร บุญเฉลียว (2553) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การศึกษาของวิรัชฐา กำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพีระรักษ์ พิชญกุล (2553) ซึ่งระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง อุปนิสัยทั้ง 3 กลุ่มนี้เป็นการนำอุปนิสัยทั้ง 7 ประการมารวมกันเพื่อประเมินภาพรวมในแต่ละกลุ่ม อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตนช่วยทำให้ชนะใจตนเอง ชนะความต้องการของตัวเอง และทำให้สามารถหลุดจากภาวะพึ่งพาผู้อื่น เพื่อพึ่งพาตัวเองได้ อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคมช่วยทำให้ชนะใจผู้อื่น และทำให้อยู่ในสภาวะพึ่งพาอาศัยกันและกัน และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง คือภาพรวมของนิสัยที่หากคนใดมี 7 อุปนิสัยนี้แล้วจะเป็นผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง อีกทั้งยังเป็นรากฐานของความสำเร็จ และความสุขที่ยั่งยืนในชีวิต

อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก จะเห็นได้ว่าหากนักศึกษานำอุปนิสัยทั้ง 3 กลุ่มนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จะทำให้ประสิทธิภาพในด้านความคิด การริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในด้านต่างๆ ของชีวิต สิ่งที่ทำทั้งในปัจจุบันขณะกำลังศึกษาอยู่ และในอนาคตสำหรับการทำงานต่อไปในภายภาคหน้า

ข้อค้นพบ

1. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า เพศชาย
2. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 2.33-2.75 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
3. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย ลำดับในครอบครัว บุตรคนเดียว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
4. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย ช่วงของเพื่อนสนิท 4-6 คน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
5. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยเพศของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นการทดสอบระดับอุปนิสัยกลุ่มชายชนะส่วนตน และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน
7. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นการทดสอบระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ และ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัย แตกต่างกัน
8. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยลำดับในครอบครัวของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
9. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น การทดสอบระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัย แตกต่างกัน
10. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยอาชีพของบิดา ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดา แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น การทดสอบระดับ

อุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ และ อุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน

11. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยจำนวนเพื่อนสนิทของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น การทดสอบระดับอุปนิสัยกลุ่มชายชนะส่วนตน ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน

12. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น การทดสอบระดับอุปนิสัยกลุ่มชายชนะในสังคม ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัย แตกต่างกัน

13. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

14. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ทำให้ทราบความแตกต่างของระดับอุปนิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งทำให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้งเจ็ดประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. ก่อนที่คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จะนำความรู้ในเรื่องเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งเข้าไปสอดแทรกในเนื้อหาของกระบวนวิชา หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ของทางคณะ ผู้บริหารและคณาจารย์ของทางคณะบริหารธุรกิจควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เพื่อที่ผู้บริหารและคณาจารย์จะได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่นักศึกษาได้เรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ดังนั้นคณะบริหารธุรกิจจึงควรจัดการอบรมแก่ผู้บริหาร และคณาจารย์ ให้มีความเข้าใจในเรื่องเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งก่อน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้นี้ไปสู่นักศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โดยการจัดโครงการสัมมนาในหัวข้อเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความใฝ่รู้ ใฝ่ใจตนเองและผู้อื่น ร่วมมือกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำไปสู่การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและคุณภาพในการบริหารจัดการภายในคณะบริหารธุรกิจ โดยสามารถบรรจุหัวข้อในการสัมมนาประจำปีของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรของภาควิชา และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างและภายในหน่วยงาน เมื่อคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เกิดความเข้าใจและนำไปปฏิบัติในการทำงานจนกลายเป็นอุปนิสัย โดยเฉพาะอาจารย์ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งนั้นจะสามารถถ่ายทอดแนวคิดดังกล่าวให้แก่ นักศึกษาบริหารธุรกิจ ได้ทั้งในชั่วโมงเรียน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะจัดขึ้น จนกลายเป็นค่านิยมหลักองค์กรได้ และพยายามปลูกฝังอุปนิสัยเหล่านั้นให้กับอาจารย์และบุคลากรต่างๆผ่านวัฒนธรรมขององค์กร ให้ทุกคนยึดถือเป็นหลักปฏิบัติอย่างเคร่งครัด หรือ การจัดบอร์ดแนะนำแนวทางในการพัฒนาตนเองโดยใช้หลัก 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ก่อนในลำดับแรก เป็นต้น อาจารย์และบุคลากรต่างๆต้องเป็นต้นแบบในการพัฒนาตนเอง ทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง อย่างต่อเนื่อง ทุกคนในคณะต้องปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

และให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพื่อที่อาจารย์และบุคลากรต่างๆเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนให้นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีคุณสมบัติที่ดี พร้อมทั้งจะเป็นบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจอย่างสมบูรณ์ และเป็นนักบริหารที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีระดับอุปนิสัยที่สูงกว่าผู้ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ ดังนั้นทางคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจได้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยเป็นการให้ความรู้จากวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญและทรงคุณวุฒิหรือจากบุคลากรของคณะที่ได้เคยผ่านการอบรมดังที่กล่าวมาข้างต้น และจากการโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเจ็ดอุปนิสัยเพื่อความเป็นเลิศสำหรับนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งมีการจัดทำอยู่แล้วในคณะบริหารธุรกิจ นอกจากการประเมินผลก่อน และหลังการเรียนรู้แล้ว ควรมีการติดตามผลการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องในนักศึกษารายนั้นๆ และ ขยายผลไปยังการศึกษากับนักศึกษารายอื่นๆ ทั้งชั้นปี หรือทั้งคณะ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเป็นชุมชนนักปฏิบัติขึ้น และสามารถขยายผลต่อเนื่องไปถึงระดับมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้เพื่อนำสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งความเป็นเลิศได้ นอกจากนี้อาจเพิ่มเนื้อหาการอบรมที่สามารถส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการเกี่ยวกับเวลา การแก้ไขปัญหา การวางแผน สร้างภาวะผู้นำ ขอมรับความเห็นของผู้อื่น เปิดใจยอมรับความเห็นที่แตกต่าง การทำงานเป็นทีม และหมั่นฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ เพื่อปูพื้นฐานไปสู่เจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งที่ดีในอนาคต ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถทำได้ตั้งแต่วันปฐมนิเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จนถึงวันปัจฉิมนิเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยกิจกรรมขึ้นควรคำนึงถึงความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้วย เพื่อให้นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจได้นำความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมสูงสุด

3. สำหรับคณาจารย์ผู้สอนในแต่ละกระบวนวิชาควรจัดทำประมวลรายวิชา (Course Syllabus) แจกให้กับนักศึกษาในวันแรกที่ขึ้นเรียน โดยแจ้งตารางเรียน กำหนดวันส่งงาน หรือการบ้าน กำหนดวันสอบ และระบุสัดส่วนการให้คะแนน เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนา ระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญที่มีระดับน้อยกว่าอุปนิสัยอื่นๆ วิธีการนี้จะช่วยให้นักศึกษาวางแผนการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเตรียมตัวอ่านหนังสือล่วงหน้า จัดสรรเวลาสำหรับการทำการบ้านหรืองานกลุ่ม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การพัฒนาในระดับอุปนิสัยอื่น ๆ ของนักศึกษาอีกด้วย แม้จะมีกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษาพบนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจเป็นประจำทุกปี เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับทราบสถานการณ์และ

ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาในช่วงเวลาที่เหมาะสม สร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาได้แนะนำนักศึกษาในด้านวิชาการ ช่วยเหลือแก้ไขอุปสรรคปัญหาทุกด้าน และแนะนำเกี่ยวกับ ระเบียบ ข้อบังคับ และบริการต่าง ๆ ของคณะและมหาวิทยาลัยอยู่แล้วก็ตาม กัน อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้นักศึกษาในความดูแลมาพบอย่างสม่ำเสมอ ให้ความดูแลให้วางแผนการเรียนตลอดการศึกษา จัดตารางเรียนในแต่ละภาคการศึกษา จัดทำปฏิทินการเรียนและกิจกรรม และให้นักศึกษาลองจัดสรรเวลาเรียน ทำการบ้าน อ่านหนังสือ ทบทวน และเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะจัดขึ้น โดยพิจารณาจากความสำคัญและความเร่งด่วน และควรให้ทุกกิจกรรมมีความสมดุลกัน และตรวจสอบผลการเรียนของนักศึกษาให้เป็นไปตามแผนการศึกษา และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์โดยอาจสอดแทรกแนวคิดเจตอุปนิสัยด้วย

4. จากการจัดกิจกรรมพิธีไหว้ครูและมอบเกียรติบัตรรางวัลเรียนดี เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความตั้งใจเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา และเพื่อเป็นการแสดงความยินดีต่อนักศึกษาที่ได้รับเหรียญรางวัลเรียนดี และแสดงความชื่นชมต่อนักศึกษาที่เป็นนักกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักศึกษาอื่น ๆ ให้เกิดจุดมุ่งหมายในใจ ความภูมิใจและกำลังใจในการเรียน ซึ่งจะส่งเสริมให้นักศึกษามีภาพรวมของเจตอุปนิสัยที่พัฒนาสูงขึ้น ไป ดังนั้นกิจกรรมนี้จึงควรมีการจัดอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการสร้างอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจให้กับนักศึกษา

5. การที่นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีผลต่อระดับอุปนิสัยของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ ดังนั้น คณะบริหารธุรกิจ อาจแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในวิชาที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังจะได้กล่าวในข้อ 6 ต่อไป ทั้งนี้ คณะสามารถสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการดังกล่าวให้กับนักศึกษาได้ในทุกระดับชั้น เนื่องจากการศึกษาพบว่าอายุ และชั้นปีของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีสร้าง ความแตกต่างที่มีระดับนัยสำคัญเชิงสถิติต่อระดับอุปนิสัยของนักศึกษา

6. คณะบริหารธุรกิจ อาจพิจารณาจัดกิจกรรมเฉพาะแยกตามรายชั้นปี เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอน และส่งเสริมให้เกิดความชำนาญและความคุ้นเคยจนสร้างเป็นอุปนิสัยประจำตนของนักศึกษาต่อไป และจบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่ดีตามวิชาชีพ และมีคุณภาพ โดยแยกเป็นโครงการตามชั้นปี ดังนี้

ชั้นปีที่หนึ่ง ส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ความรู้เบื้องต้นของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เป็นการบรรยายพิเศษสำหรับนักศึกษาทั้งชั้นปี เพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยสำหรับ

ผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จัดให้มีการประเมินผลนักศึกษาด้วยตนเองหลังจากถ่ายทอดความรู้ต่อนักศึกษาแล้ว และมีการบรรยายสรุปในช่วงท้ายของปีการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการที่ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองต่อไปในกลุ่มอุปนิสัยที่มีผลการประเมินต่ำได้

ชั้นปีที่สอง จัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักรู้เสมอถึงระดับอุปนิสัยของตนเอง และทราบถึงแนวโน้มในการพัฒนาตนเองใน ระยะเวลาที่ผ่านมา และให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น และส่งเสริมให้นักศึกษาชั้นปีที่สอง ได้ เริ่มเข้าร่วมทำงานกับสโมสรนักศึกษา รับผิดชอบหน้าที่ส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ชั้นปีที่สาม จัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา และส่งเสริม ให้นักศึกษาร่วมเป็นคณะกรรมการในสโมสรนักศึกษา แบ่งแยกงานเป็นกลุ่มตามหน้าที่งาน และ จัดให้มีโครงการเสวนาโดยรุ่นพี่กลุ่มที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา มีผลการเรียนที่ดี และมี ส่วนในกิจกรรมนักศึกษา

ชั้นปีที่สี่ ยังคงจัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา จัดให้มี การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และนำเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองตามหลักการเจ็ดอุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ในรายวิชาสัมมนาแยกตามภาควิชา จัดการ บรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เน้นโครงสร้างเนื้อหา เกี่ยวกับการปรับตัวสู่ชีวิตหลังระดับอุดมศึกษา ความสำคัญของการปรับใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และมีอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิเคราะห์ผลการประเมินตนเองของ นักศึกษา เพื่อสามารถให้คำแนะนำในการพัฒนาตนเองในวิธีที่ถูกต้องต่อไป

7. จากการศึกษาพบว่า ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยความ สมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทำ กิจกรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีส่วนช่วยพัฒนาระดับอุปนิสัยต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ทางคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรร่วมกับหน่วยกิจการนักศึกษาและพัฒนาคุณภาพ นักศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานในการกำกับดูแลและประสานงานในการจัดกิจกรรมของคณะ ในการ ออกแบบและพัฒนากิจกรรมต่างๆ ในคณะ ให้มีความน่าสนใจ และมีความสนุกสนาน ที่ สอดแทรกประโยชน์และข้อคิดที่ดีให้กับนักศึกษาที่ทำกิจกรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษามา เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะจัดให้ด้วยความเต็มใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรม ซึ่งเมื่อ นักศึกษาเกิดความสนใจแล้ว ก็จะทำให้นักศึกษาชักชวนเพื่อนๆ ให้เข้ามาร่วมทำกิจกรรมมากขึ้น

ด้วย ทำให้นักศึกษาได้รู้จักเพื่อน ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน รู้จักการแสดงความคิดเห็น และสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้ศึกษามีอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคมเพิ่มขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ควรนำหลักการอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมาประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอทุกระยะ วิเคราะห์พัฒนาการในระดับอุปนิสัยของตนเอง พร้อมทั้งหาแนวทางในการพัฒนาตนเองในอุปนิสัยที่ไม่พัฒนา พัฒนาในอัตราที่ช้า หรือยังมีระดับคะแนนในระดับที่ต่ำอยู่ โดยพิจารณาแยกตามรายอุปนิสัยย่อย ซึ่งจากการวิเคราะห์ระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในภาพรวมนั้น พบว่าค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยที่ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งต่อไป นักศึกษาควรพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มีระดับที่สูงมากขึ้น ซึ่งจะส่งให้นักศึกษาก้าวไปสู่ความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิต โดยรักษาอุปนิสัยที่อยู่ในระดับสูงให้คงอยู่ต่อไป

2. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพ มีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว ดังนั้นนักศึกษาคควรแสวงหาโอกาสให้ตนเองมีประสบการณ์ดังที่กล่าวมา และการได้ร่วมปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน นักศึกษาที่มีประสบการณ์ดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยสมัครใจ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาพบผู้คนที่หลากหลายและมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น หรือการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยการอ่านหนังสือหรือเข้าร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อจะได้มีความเข้าใจ รับผิดชอบ และสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาระดับอุปนิสัยของตนเองให้มีระดับที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ในการทำการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์อุปนิสัยนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการศึกษารั้งต่อไปหากทำการศึกษาเฉพาะเจาะจงในนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เนื่องจากจะเป็นผู้ที่สำเร็จและนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน

การบริหารงาน ซึ่งหากมีความรู้ในเรื่อง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพจะได้นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

2. นอกจากการรับรู้ถึงผลการศึกษาในครั้งนี้�าจยังผลให้การปรับปรุงกิจกรรมด้านต่างๆ หรือกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสร้างสรรค์ และพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่คือยู่แล้วให้ดีขึ้นยิ่งขึ้นไป ยังผลประโยชน์แก่องค์กร ประเทศชาติต่อไป

3. ควรศึกษาตัวแปรต้นอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยทั้ง 7 ประการเพิ่มเติมในแต่ละอุตสาหกรรม

4. ควรศึกษาอุปนิสัยทั้ง 8 ประการเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาบุคลากร ให้สามารถพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 8 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง ให้เพิ่มมากขึ้น

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai decorative element. The elephant is flanked by two stylized floral motifs. The text "CHIANG MAI UNIVERSITY 1964" is written in a circular path around the central image.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved